

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 12C/54/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217216225
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:2217216225.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v spore žalobcov: 1/ V. U., D.. XX.XX.XXXX H. N. W. Z., O. XXX/X, a 2/ F. U., D.. XX.XX.XXXX, H. N. B., S. Y. XXXX/XX, P. R.Y. W.. M.. T. O., W. Z., V. D.. XXX/X/XXXX, proti žalovanému: G. O., D.. XX.XX.XXXX, H. N. H. D. P. XXX, zastúpenému JUDr. Zuzanou Srnákovou, advokátkou, Bratislava, Podbrezovská 39, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu o nároku žalobkyne 1/ **z a m i e t a** .

Súd konanie o nároku žalobkyne 2/ **z a s t a v u j e** .

Súd priznáva žalovanému voči žalobkyni 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1) Žalobou zo dňa 12.10.2017 (doplnenou písomným podaním zo dňa 20.02.2018 a prednesom na pojednávaní dňa 29.04.2019) sa žalobkyňa 1/ domáhala voči žalovanému náhrady škody 75 eur a náhrady nemajetkovej ujmy na bolestnom vo výške 2.700 eur, žalobkyňa 2/ (neb. právna predchodkyňa označeného žalobcu 2/) si uplatnila nárok na bolestné vo výške 247,20 eur, zároveň si spoločne uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia 655,10 eur vynaložených v trestnom konaní vedenom proti žalovanému. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 12.10.2014 v bytovom dome v Dunajskej Strede pred bytom žalobkyne 1/, v ktorom spoločne bývali so žalobkyňou 2/, žalovaný najprv slovné vulgárne napadol žalobkyňu 1/ a po výzve žalobkyne 2/, aby upustil od tohto konania, napadol najprv slovné a následne aj fyzicky žalobkyňu 2/. Obe žalobkyne v dôsledku fyzického útoku utrpeli zranenia, k čomu bol vyhotovený znalecký posudok, v ktorom znalec vyčíslil bolestné iba vo vzťahu k žalobkyni 1/, aj to na základe neúplných informácií. Napriek procesným návrhom žalobkyň nebolo v trestnom konaní znalecké dokazovanie doplnené, z ktorého dôvodu navrhli dôkaz znalcom. Žalovaný bol v trestnom konaní uznaný konečným rozhodnutím za vinného, v trestnom konaní bol zároveň zaviazaný k náhrade škody titulom bolestného vo výške určenej podľa tam vyhotoveného znaleckého posudku v sume 2.060 eur žalobkyni 1/. Žalobkyňa 2/ bola so svojim nárokom odkázaná na občianske súdne konanie. Žalobkyne si voči žalovanému žalobou uplatňujú nárok vo výške v zostávajúcej časti skutočnej výšky bolestného s poukazom na predložené lekárske správy, náhradu trov právneho zastúpenia žalobkyň ako poškodených v trestnom konaní 655,10 eur, nákladov za prevoz sanitkou v sume 75 eur, ušlého zisku žalobkyne 2/ v sume 6.080,73 eur s poukazom na výpadok jej príjmov kvôli zabezpečeniu celodenného osobného opatrovania žalobkyne 1/ (v tejto časti vzala žalobkyňa 2/ žalobu späť na pojednávaní dňa 29.04.2019). Poukázali na to, škoda žalobkyniam vznikla v dôsledku úmyselného ublíženia na zdraví zo strany žalovaného, a teda jeho zavineným protiprávnym konaním, za čo bol aj právoplatne uznaný vinným a z okolností prípadu je zrejmé, že príčinou vzniku škody je práve konanie žalovaného.

V doplňujúcom podaní na výzvu súdu uviedli, že dostatočne opísali rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyplýva ich nárok na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy z titulu bolestného voči žalovanému a vytvorili materiálny základ, aby súd po vykonaní nimi navrhovaných dôkazov mohol o uplatnenom nároku žalobkyň na bolestnom rozhodnúť. V danom štádiu súdneho konania nemôžu a nedokážu určiť presnú výšku bolestného, nakoľko táto má byť ustálená až znaleckým dokazovaním.

(2) Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne podaním zo dňa 12.10.2018 a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na nezrozumiteľnosť žaloby, keď v časti nárokov sa ich domáhajú spoločne a nerozdielne a v časti samostatne. Obe žalobkyne svoje prípadné nároky na náhradu škody uplatnili už v trestnom konaní, žalobkyňa 2/ bola odkázaná so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, o celom nároku na náhradu škody žalobkyne 1/ bolo v trestnej veci rozhodnuté a žalovaný žalobkyňi 1/ priznanú škodu v plnom rozsahu uhradil. Tvrdenie žalobkyň, že znalec v čase vyhotovenia znaleckého posudku v trestnom konaní nemal ešte k dispozícii všetky relevantné údaje a informácie nemôže obstať, tvrdenia žalobkyň, ktoré sú v rozpore so skutkovou časťou výroku o vine sú irelevantné, všetky obmedzenia oboch žalobkyň ustúpili do ukončenia ich liečby v znení náležite zisteného skutkového správku. Vo vzťahu k uplatňovanému nároku žalobkyne 2/ bolo definitívne ustálené, že žalovaný spôsobil žalobkyňi 2/ zranenia s dobou liečenia najviac do 03.11.2014, liečba bola ukončená a poranenia nezanechajú trvalé následky. Vo vzťahu k žalobkyňi 2/ došlo bezpochyby k ustáleniu zdravotného stavu, najneskôr dňom 03.11.2014, pričom k riadnemu uplatneniu jej nároku doposiaľ nedošlo, z ktorého dôvodu vzniesol námietku premlčania. Vo vzťahu k nároku žalobkyne 1/ rovnako vzniesol námietku premlčania s poukazom na závery dokazovania v trestnom konaní o dobe liečenia do 05.02.2015. Žalobkyne neuviedli v žalobe výšku nimi uplatňovaných nárokov na náhradu škody. K nároku na náhradu trov právneho zastúpenia vynaložených v trestnom konaní uviedol, že nemožno hovoriť o účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia, pokiaľ poškodenému nebol riadne priznaný nárok na náhradu škody spôsobenej v súvislosti s trestným činom obvineného, pričom v danom prípade v trestnom konaní bolo rozhodnuté len o oprávnenosti primárneho nároku na náhradu škody žalobkyne 1/. Navyše žalobkyne si náhradu trov právneho zastúpenia uplatnili aj v trestnom konaní pred podaním žaloby, čo zakladá prekážku litispendencie. Podľa v žalobe pripojených dokladov faktúru za právne služby uhradila žalobkyňa 2/ a teda touto úhradou nedošlo k zmenšeniu majetku žalobkyne 1/ a akýkoľvek nárok jej potom nesvedčí a nemožno ho priznať. Nárok za prevozy sanitkou namietol s poukazom na to, že doklady o prevoze nepreukazujú dôvod transportu a skutočnosť, že bol skutočne nevyhnutný a z dôvodu príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, pričom preprava sanitkou je hradená zdravotnou poisťovňou. K nároku žalobkyne 2/ na náhradu ušlého zisku uviedol, že ide o nárok nepodložený, vykonštruovaný a čisto hypotetický. Žalobkyňa 2/ podľa vyhlásenia potencionálneho zamestnávateľa o možnosti zamestnania od 10.10.2014 mala preukázať, že na uvedenú pozíciu skutočne nastúpila a že by túto prácu skutočne vykonávala. V čase incidentu so žalovaným mala disponovať nielen príslubom zamestnania, ale aj pracovnou zmluvou. Ani výška minimálnej hrubej mzdy nepreukazuje, že by sa žalobkyňa 2/ aj skutočne zamestnala.

(3) Replikou zo dňa 12.06.2019 žalobkyne uviedli, že osobitnou žalobou podanou na tunajšom súde (vec vedená pod sp. zn. 10C/53/2017) si voči žalovanému uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 Občianskeho zákonníka pre neoprávnené porušenie a zásah do ich osobnostných práv zo strany žalovaného. Proti žalovanému bolo vedené trestné konanie pre trestný čin ublíženia na zdraví - Trestný zákon rozlišuje podľa závažnosti spôsobeného následku ľahké alebo ťažké ublíženie na zdraví a na základe subjektívnej stránky úmyselné alebo nedbanlivostné, navrhované doplnenie znaleckého dokazovania v trestnom konaní by v prípade žalobkyne 1/ malo priniesť iba pre vyššie bodové ohodnotenie ňou utrpenej ujmy v dôsledku protiprávneho konania žalovaného, nemalo by však žiadny vplyv na právnu kvalifikáciu skutku - už dostatočne preukázanú ťažkú ujmu na zdraví. Znalecký posudok zo dňa 20.02.2015 bol vypracovaný ešte v prvotnom štádiu trestného konania a nemohol zohľadňovať skutočnosti, ktoré vyšli najavo neskôr, napríklad priviazanie na lôžku po dobu 9 mesiacov, nutnosť osobnej starostlivosti a trvalé následky. K námietke premlčania uviedli, že rozsudok vydaný v trestnej veci voči žalovanému sa stal právoplatný dňa 11.07.2016 a preto v čase podania žaloby ich nárok premlčaný nie je.

(4) V priebehu konania žalobkyňa 2/ (dňa 14.06.2020) zomrela, z dedičského rozhodnutia vyplýva, že majetok po nej nadobudol jediný dedič, jej brat - označený žalobca 2/. Uznesením č. k. 12C/54/2017-336 zo dňa 25.11.2020 súd rozhodol o pokračovaní v konaní s ním. Pokračovanie sa však týkalo výlučne nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, keďže smrťou žalobkyne 2/ právo na bolestné zaniklo, nakoľko o tomto nároku žalobkyne 2/ nebolo rozhodnuté. Písomným podaním zo dňa 27.01.2021

cestou advokáta vzal žalobu na nárokoch žalobkyne 2/ (ušlý zisk, náhrada trov právneho zastúpenia) späť, z ktorého dôvodu, nakoľko vo vzťahu k právnemu nástupcovi, ktorý nebol priamym účastníkom opisovaného incidentu, tu nebol vážny dôvod nesúhlasu zo strany žalovaného, súd v tejto časti konanie postupom podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

(5) Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne 1/, znalcom, oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(6) Podľa záverov znaleckého posudku vyhotoveného 20.02.2015 v priamej súvislosti k opisovanej udalosti zo dňa 12.10.2014 utrpela žalobkyňa 1/ ťažké poranenia - zlomeninu tela stavca L4 so znížením o jednu tretinu a prasklinu platničky tela stavca L5 bez poruchy miechového kanála, žalobkyňa 2/ utrpela ľahké poranenie - pomliaždenie ramena vľavo. Vznik trvalých následkov sa neočakával ani u jednej z nich. Doba liečenia u žalobkyne 1/ trvala do 05.02.2015, u žalobkyne 2/ odhadom najviac do 03.11.2014, pričom v dobe udalosti bola a po skončení liečby pre fyzické poranenie aj naďalej bola práceneschopná pre liečbu psychiatra. Bolesťné znalec vyčíslil u žalobkyne 1/ sumou 2.060 eur a u žalobkyne 2/ sumou 247,20 eur.

Žalobkyňa 1/ bola hospitalizovaná do 17.10.2014 na traumatologickom oddelení v Nemocnici s poliklinikou v Dunajskej Stredy, podľa prepúšťacej správy mala pokračovať v rehabilitácii, mala predpísanú chôdzu o nemeckých barľách v korzete, nesediť, s kontrolou o mesiac; na prevoz sanitkou so sprievodom na deň 14.11.2014 mala vystavený príkaz všeobecným lekárom z miesta bydliska do nemocnice a späť; za prevoz sanitkou dňa 26.11.2014 zaplatila transport zo Šamorína do Dunajskej Stredy a späť sumu 75 eur; navštevovala psychiatra, k čomu predložila lekárske správy za obdobie od 03.11.2014 do 09.03.2016, pre tvrdené bolesti chrbtice navštevovala ortopéda (v sprievode s ďalšími vyšetreniami) v období od decembra 2014 do 11.06.2019; absolvovala trojtýždňový rehabilitačný pobyt; žalobkyňa 2/ po zranení absolvovala liečbu v chirurgickej ambulancii, navštevovala neurológa a psychiatra v období do marca 2017, rovnako tiež ortopéda, k čomu predložila správy za obdobie od 09.01.2015 do 19.09.2017; od 06.03.2014 bola práceneschopná; písomným podaním zo dňa 10.10.2017 si uplatnili žalobkyne ako poškodené v trestnom konaní vedenom proti žalovanému náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 655,10 eur, vyúčtovanú sumu uhradila zo svojho účtu žalobkyňa 2/.

(7) Žalobkyňa 1/ vo svojej výpovedi uviedla, že zdravotné problémy s chrbticou u nej nastali až po incidente so žalovaným. Od úrazu navštevovala týždenne lekárov, chodili pre ňu na siedme poschodie sanitári a prevádzali ju po schodoch na nosidlách. Poukázala na to, že celý život cvičila a pracovala, keďže dvíhala ťažké bremená, mala následne problémy s rukami. S inými susedmi vychádza dobre. Liečila aj psychické problémy, ktoré mala občasne z vyčerpania a únavy. Po incidente so žalovaným kvôli zraneniam nevedela 4 mesiace sama ani vstať z postele a po celý čas sa o ňu starala žalobkyňa 2/. Po štyroch mesiacoch dostala korzet, hrozilo jej ochrnutie a invalidný vozík, mala ho 9 mesiacov, nevedela s ním ani sedieť, následne od toho času nosí driekový upevňovací pás a používa barle.

(8) K tvrdeniam žalobkyň na ich návrh súd nariadil znalecké dokazovanie znalcom O.. O. D.. Podľa záverov ním vypracovaného znaleckého posudku č. 5/2020 zo dňa 28.03.2020 boli závery zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní vo vzťahu k žalobkyne 2/ správne a konečné, v ďalšom priebehu liečenia žalobkyne 2/ nevznikli žiadne dôvody (komplikácie, operácia) na zvýšenie ním vypracovaného bodového hodnotenia bolesťného - žalobkyňa 2/ bola prvotne ošetrená na chirurgickej ambulancii až dva dni po úraze. Znalec uviedol, že vyšetrenia v ortopedickej a neurologickej ambulancii po 01.01.2015 možno považovať za liečenie chronických ochorení chrbtice a ľavého ramenného kĺbu, ktoré vznikajú aj bez úrazu a úraz, ktorý poškodená utrpela, mohol spôsobiť to, že sa tieto ťažkosti prejavili. Vo vzťahu k žalobkyne 1/ znalec uzavrel, že jej zdravotný stav nebol jednoznačne ustálený, zlomenina bedrových stavcov sa hojí 4 až 6 mesiacov. Doba liečenia nemá vplyv na výšku bodového hodnotenia bolesťného. V konkrétnom prípade dôvody na ďalšie zvýšenie bolesťného nevznikli, bolesťné hodnotené v trestnom konaní je správne a ďalšie liečenie žalobkyne 1/ nemalo na jeho hodnotenie žiadny vplyv. Následné zdravotné problémy žalobkyne 1/ riešené ortopédom nesúvisia priamo s úrazom a nie sú ich priamym následkom. Žalobkyňa 1/ bola v starostlivosti ortopéda od januára 2010 a liečená pre chronické bolesti chrbtice. Od apríla 2015 išlo o liečenie chronických degeneratívnych ochorení, pre ktoré sa žalobkyňa 1/ liečila už pred uvedeným incidentom. Zhoršenie funkcie chrbtice vzniklo v dôsledku fixácie chrbtice trojbodovým korzetom, ktoré bolo podľa zdravotnej dokumentácie neprimerane dlhé.

Charakter zranení žalobkyne 1/ si nevyžadoval niekoľkomesačné pripútanie na lôžko. Pokiaľ žalobkyňa 1/ po dobu dvoch mesiacov od úrazu nechodila, možno to považovať za dôsledok zlyhania domácej starostlivosti a slabej snahy žalobkyne 1/ aktívne sa zapájať do rehabilitácie.

Na návrh žalobkyne 1/ bol znalec k znaleckému posudku dopočutý na pojednávaní dňa 09.12.2020, kedy uviedol, že v priebehu liečby žalobkyne nedošlo k žiadnej komplikácii ani operácii, čo by odôvodňovalo navýšiť základné bolestné. Na hodnotenie bolestného má vplyv charakter zranení, nie dĺžka liečenia. Pokiaľ žalobkyňa 1/ ešte 9 mesiacov po úraze mala problémy so vstávaním, bola pripútaná na lôžko a odkázaná na pomoc dcéry, ide o nedostatočnú starostlivosť, poúrazovú a slabú aktivitu žalobkyne 1/. Nemala dôvod, aby ostala dlhšie v posteli ako 2 týždne, bolo jej odporúčané, aby chodila, nemusela ležať. V čase úrazu existujúce ochorenia chrbtice a jej vek neovplyvnili dobu liečbu po úraze.

(9) Písomným podaním zo dňa 27.01.2021 vzala späť žalobu aj žalobkyňa 1/ s poukazom na výsledky znaleckého dokazovania a výsluch znalca. Žalovaný so späťvzatím žaloby nesúhlasil s tým, že trval na tom, že ide o nároky žalobkyň plynúce z incidentu zo dňa 12.10.2014, ktorý bol prejednaný v právoplatne skončenom trestnom konaní, v ktorom si obe žalobkyne uplatnili svoje prípadné nároky na náhradu škody, za účelom čoho bol vypracovaný aj znalecký posudok, ktorého závery začali žalobkyne spochybňovať až po ukončení trestného konania. Poukázal na to, že celý incident oľutoval, nahradil všetku škodu, k náhrade ktorej bol zaviazaný a snaží sa viesť nový život. Napriek tomu je však voči nemu tri roky vedené šikanózne súdne konanie o vykonštruovaných údajných nárokoch žalobkyň. V prípade zastavenia súdneho konania by rozhodnutie nemalo účinky res iudicata a nebolo by ho možné použiť ako ochranu žalovaného pred opakovaným podaním zmätočných a vykonštruovaných žalôb. Má za to, že len definitívne rozhodnutie vo veci samej môže v tomto prípade definitívne usporiadať vzťahy medzi žalobkyňami a žalovaným. Vo vzťahu k žalobkyňi 1/ súd posúdil dôvod nesúhlasu žalovaného so späťvzatím žaloby s prihliadnutím na obsah žaloby, uplatnené nároky a postoj protistrany za vážny a v znení § 146 ods. 1 CSP konanie nezastavil.

(10) Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Podľa ods. 2 náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. - OZ) uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(11) Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru že žaloba zo strany žalobkyne 1/ nebola podaná dôvodne. Znaleckým dokazovaním, vykonaným na jej návrh, bolo preukázané, že tu nie je dôvod navyšovať bolestné určené znaleckým posudkom v trestnom konaní, účelnosť nákladov na prevoz sanitkou zo Šamorína do Dunajskej Stredy a späť žalobkyňa nepreukázala, trovy právneho zastúpenia boli hrazené žalobkyňou 2/, a teda v tomto smere škoda na majetku žalobkyňi 1/ preukázateľne nevznikla. Na základe uvedeného súd žalobu na jej nárokoch zamietol.

(12) Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(13) Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(14) Súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalovanej, ako po procesnej stránke úspešnej strane sporu.

(15) Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri

všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 ods. 1 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).